

Візія

Євген Маланюк

Все, що має статися, вже сталося.
День тверезий. Праця з-під ярма.
Чи ж почую, як щодений галас
Перетне архангельська сурма?

Обагриться небосхил криваво,
Розчахнеться димна височінь
І велике мовчання, як слава,
Людське серце візьме на мечі.

Літаки закрутяться, мов листя,
Башти захитаються й падуть.
Деся з сходу, з-поза передмістя
Білим сонцем стане Страшний Суд.

Він дихне холодне духом бурі
І змете руїни, як сміття.
Ані Божя Мати, ані Юрій
Людського не захистять життя.

І душа без стін і без одежі
Встане перед карою Руки.
...Тільки вітер в Книзі Спостережень
Перелистуватиме віки.